

Adnan Dayım

– Hüseyin Durmuş · 19 Ekim 2010

Bir dayım var idi evvel emirde,
Şakacı, hoş sohbetten birisiydi.
Uzun yıllar kaldı Eskişehir de,
Tanıyanlar da şehrin yarısıydı.

Hoş sohbetti ya, tanıyordu herkes,
Dostuydu Türkü, kürdü, laz ve çerkes.
Terzi ismailin dükkanı merkez,
Sohbet kovanlarının arısıydı.

Emanet kız bebek alıp büyüttü,
Bu hali de bize sanki öğüttü.
Yengemle elinden tutup yürüttü,
Hayat bir kızı, birde karısıydı.

Bir gün duydum, ansızın hastalanmış,
Derdinden ötürü de tasalanmış.
Göçmüş birden sanki çok da yaşlanmış,
Gördüğüm, rengi safran sarısıydı.

Durmuşoğlum; dayım birden ölünce,
Kahroldum, üzüldüm onu görünce.
Cemaat de namazına durunca,
Gelen tanışlar binde birisiydi.

Hüseyin Durmuş.

Not taziye gerekmez önceden yazılmış bir şiirim.